KOMISIJOS SPRENDIMAS

2009 m. vasario 10 d.

dėl standarto EN 3–8:2006 „Nešiojamieji gesintuvai. 8 dalis. Gesintuvų, kurių didžiausias leidžiamasis slėgis lygus ar žemesnis nei 30 barų, konstrukcijos, atsparumo slėgiui ir mechaninių bandymų papildomieji EN 3–7 reikalavimai“ nuorodos skelbimo pagal Direktyvos 97/23/EB nuostatas dėl slėginės įrangos

(pranešta dokumentu Nr. C(2009) 739)

(Tekstas svarbus EEE)

(2009/111/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1997 m. gegužės 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 97/23/EB dėl valstybių narių įstatymų dėl slėginės įrangos suderinimo ([1]), ypač į jos 6 straipsnį,

atsižvelgdama į nuolatinio komiteto, kuris įsteigtas remiantis 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarką ([2]), 5 straipsniu, nuomonę,

kadangi:

(1) Direktyvoje 97/23/EB numatyta, kad slėginė įranga ir agregatai galėtų būti pateikti rinkai ir pradėti eksploatuoti tik su sąlyga, kad, tinkamai sumontuoti ir prižiūrimi bei naudojami pagal paskirtį, jie nekelia pavojaus asmenų sveikatai ir saugai ir, tam tikrais atvejais, naminiams gyvūnams ir turtui.

(2) Slėginė įranga ir agregatai laikomi atitinkančiais pagrindinius Direktyvos 97/23/EB 3 straipsnyje nurodytus reikalavimus, jeigu jie atitinka nacionalinius standartus, kuriais perimami darnieji standartai, kurių nuorodos numeriai paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

(3) Pagal Direktyvos 97/23/EB 6 straipsnį Švedija pateikė oficialų prieštaravimą dėl standarto EN 3–8:2006, kurį 2006 m. lapkričio 2 d. priėmė Europos standartizacijos komitetas (CEN) ir kurio nuoroda dar nepaskelbta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

(4) Oficialiame prieštaravime Švedija pažymi, kad standarto EN 3–8:2006 5 skirsnyje nenurodyta naudojamų medžiagų rūšis, dėl to jis neatitinka pagrindinių Direktyvos 97/23/EB I priedo 4 punkto reikalavimų.

(5) Kadangi standarto EN 3–8:2006 5 skirsnyje numatyta, kad kiekvienu konkrečiu atveju medžiagą vertina paskelbtoji įstaiga (konkretus medžiagų vertinimas), naudojamų medžiagų rūšies specifikaciją nurodyti nebūtina. Kadangi nėra konkrečių techninių specifikacijų, standarto EN 3–8:2006 5 skirsnis negali būti atitikties pagrindiniams Direktyvos 97/23/EB I priedo 4 punkto reikalavimams prielaida.

(6) Be to, Švedijos teigimu, standarto EN 3–8:2006 6 skirsnyje trūksta svarbios informacijos, kuri būtina siekiant atitikti Direktyvos 97/23/EB I priedo 2.2.4 punkto reikalavimus, nes minėto standarto 5 skirsnyje nenurodyta medžiagų specifikacija.

(7) Direktyvos 97/23/EB I priedo 2.2 punkte apibūdinti atitinkamą slėginės įrangos atsparumą užtikrinantys metodai, įtraukiant skaičiavimo metodą ir bandomojo projektavimo metodą netaikant skaičiavimo. Bandomojo projektavimo metodas paremtas 2.2.4 punkto a ir b papunkčiuose nurodyta bandymo programa, pagal kurią taikomas atsparumo bandymas slėgiu.

([1]) OL L 181, 1997 7 9, p. 1.
([2]) OL L 204, 1998 7 21, p. 37.

(8) Standarto EN 3–8:2006 6 skirsnyje numatytas bandomojo projektavimo metodas netaikant skaičiavimo. Direktyvos 97/23/EB I priedo 2.2.4 punkte numatyta keletą bandymų apimanti bandymų programa. Direktyva 97/23/EB neatmetama galimybė atlikti konkretų medžiagų vertinimą kaip naudotų medžiagų atitikties I priedo 4 punkte nurodytai medžiagų specifikacijai patvirtinimo metodą, jei gamintojas taiko bandomojo projektavimo metodą. Kadangi standarto EN 3–8:2006 5 skirsnyje nenurodyti konkretūs medžiagų reikalavimai, įrangos gamintojas privalo užtikrinti, kad naudotos medžiagos atitiktų minėtos direktyvos I priedo 4 punkto reikalavimus. Todėl medžiagų charakteristikos būtų naudojamos kaip slėgio bandymo parametras bandymų programoje taikant bandomojo projektavimo metodą, kai tai kontroliuoja už įrangos atitikties vertinimą atsakinga paskelbtoji įstaiga.

(9) Toliau Švedija pažymi, kad EN 3–8:2006 7.2.2 skirsnis, kuriame apibrėžiama suvirinimo procedūra, neatitinka Direktyvos 97/23/EB I priedo 3.1.2 punkto reikalavimų, nes be išvardytų standartų nurodyta ir atvira nuoroda į kitus pripažintus suvirinimo EN standartus.

(10) Direktyvos 97/23/EB I priedo 3.1.2 punkte nustatyti neišardomai sujungiamų detalių jungimo reikalavimai. Standarto EN 3–8:2006 7.2.2 skirsnio nuoroda „kiti standartai priimtini“ yra netinkama ir nepakankamai konkreti, kad suteiktų pagrindą manyti, jog standartas atitinka Direktyvos 97/23/EB reikalavimus. Darniajame standarte privalo būti numatytos konkrečios projektavimo, gamybos ir bandymų techninės specifikacijos siekiant pagelbėti gamintojams ir sudaryti sąlygas, kad slėginė įranga būtų laikoma atitinkančia atitinkamus pagrindinius reikalavimus, kad būtų galima manyti, jog standartas atitinka minėtos direktyvos reikalavimus. Tačiau standarto EN 3–8:2006 7.2.2 skirsnyje pateikta keletas konkrečių suvirinimo specifikacijų standartų nuorodų. Todėl, nors 7.2.2 skirsnis turėtų būti patobulintas, dėl minėtos priežasties nepaskelbus standarto nuorodų, būtų pažeistas proporcingumo principas.

(11) Galiausiai, Švedija laikosi nuomonės, kad standarto EN 3–8:2006 7.3.1 skirsnis, kuriame apibrėžiamas įvairioms slėginės įrangos detalėms naudotų medžiagų atsekamumas, yra netikslus, jame nenumatyti konkretūs techniniai sprendimai, dėl to standartas negali būti atitikties Direktyvos 97/23/EB I priedo 3.1.5 punkto reikalavimams prielaida.

(12) Direktyvos 97/23/EB I priedo 3.1.5 punkte (galimybė identifikuoti medžiagas) nustatyta, kad reikia taikyti tinkamas procedūras, siekiant atitinkamomis priemonėmis nustatyti medžiagas, iš kurių gaminamos sudėtinės dalys, turinčios įtakos slėginės įrangos atsparumui, nuo gavimo ir gamybos etapų iki tol, kol bus atliekamas baigiamasis pagamintos slėginės įrangos bandymas. Šiuo reikalavimu siekiama vengti su įrangai naudotų medžiagų specifikacijomis susijusių abejonių. Gamintojai gali taikyti skirtingas procedūras pagal gamybos charakteristiką ir būdus. Įrangos atitikties vertinimo procedūrą atliekanti paskelbtoji įstaiga kiekvienu konkrečiu atveju privalo įvertinti, ar šios procedūros atitinka minėtos direktyvos I priedo 3.1.5 punkto reikalavimus. Tačiau, nors 7.3.1 skirsnis turėtų būti patobulintas, dėl minėtos priežasties nepaskelbus standarto nuorodos numerių, būtų pažeistas proporcingumo principas.

(13) Tuo tikslu Komisija prašys Europos standartizacijos komiteto per trejus metus pateikti patikslintą standarto EN 3–8:2006 redakciją siekiant išsamiau parodyti atitiktį pagrindiniams Direktyvos 97/23/EB reikalavimams. Įgyvendinus šį pavedimą ir priklausomai nuo jo rezultatų galima numatyti tolimesnius sprendimus dėl dabartinės standarto redakcijos.

(14) Todėl standarto EN 3–8:2006 nuoroda turėtų būti skelbiama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Standarto EN 3–8:2006 „Nešiojamieji gesintuvai. 8 dalis. Gesintuvų, kurių didžiausias leidžiamasis slėgis lygus ar žemesnis nei 30 barų, konstrukcijos, atsparumo slėgiui ir mechaninių bandymų papildomieji EN 3–7 reikalavimai“ nuoroda skelbiama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2009 m. vasario 10 d.

Komisijos vardu

Günter VERHEUGEN

Pirmininko pavaduotojas